

nem den Tilslutning, den finder. Det er i ethvert Tilfælde ikke saaledes, at alle Videnskabsmand her i Landet dele den Opfattelse af hans Arbejde, som er kommen frem fra visse Hold. En ved Universitetet ansat, bekendt yngre Videnskabsmand og Forfatter, der særlig har hyslet med psykologiske og kulturhistoriske Studier, udtaler sig i Æts. skriftlig saaledes om ham, at han kalder ham et Geni: Naar Lund begynder en Undersøgelse, søger han først at frigøre sig fra alle tidligere Opfattelser af samme Sag, og derpaa banner han sig sin egen Anskuelse paa Grundlag af hele det samlede Materiale. Det er ikke enhver givet at gaa saaledes til Værks. De fleste kunne maaste nok begynde med at sige til sig selv, at alt, hvad der er sagt om et eller andet Spørgsmaal er urigtigt, men saa komme de heller ikke videre. For at kunne bygge op paa fuldstændig bar Grund, maa man have Ideer, maa man kunne finde ny Synspunkter, naar man forkaster alle de gamle, og dette er ikke Hvermands Sag. Det er den Egenstabs, han har ment, at Lund var i Besiddelse af, og som skulde give ham Ret til at gøre Krav paa at være Videnskabsmand.

Under disse Forhold forekommer det mig, at der vel kunde være Anledning til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om ikke en saadan selvopofrende videnskabelig Virksomhed som Lunds, selv om det viser sig, at den har Mangler, som der gennem Kritik fra anden Side maa raades Bod paa, alligevel har et naturligt Krav paa at finde en Støtte i den offentlige Mening og gennem sin Hjælp af den Art, vi her i Rigsdagen ikke saa ganske sjældent tilkende videnskabelig og literær Virksomhed, der har et anderledes ringe Omfang og arbejder med anderledes underordnede Problemer, end her er Tale om. Det er ofte, at man her fra Rigsdagens og fra Regeringens Side understøtter Folk til Udgivelsen af et eller andet bestemt Værk. Maaeste det har sine Mangler, fordi den, der vil støtte det bestemte Værk, den bestemte Bog, let faar Medansvar for Indholdet af denne Bog. Det vilde i mange Henseender være meget mere praktisk, hvis man sagde: Her er alvorlige Bestræbelser, man maa støtte, men Ansvar for de enkelte Arbejder, der komme fra en understøttet Mand eller Kvinde's Haand, kan Staten, kan det offentlige ikke paatage sig. Det, jeg her henstiller til Overvejelse, er derfor ikke Støtte af et enkelt bestemt Skrift, men af en personlig Virksomhed i Videnskabsens Tjeneste, som allerede har omtrent en Menneskealder at vise tilbage til, og som har gjort Indsamlinger af et saadant Omfang,

at der allerede deri maa siges at være gjort et selvstændigt Indstud i vort litterære Liv her til Lands. Det er paa dette Punkt af Rigsdagens Forhandlinger ikke min Mening at fastholde dette Forslag til en endelig Afstemning her i Dag. Tinget sabner jo i den Henseende den Vejledning, det vilde have haft, hvis der fra Udvalget havde foreligget en Indstilling. Tinget kan jo ikke uden videre bygge paa et enkelt eller to enkelte Medlemmers Formening om, at det er rigtigt at undersøge denne Sag nærmere, inden man giver et Afslag. Naar vi have stillet Forslaget her, har det netop været for den Vej at søge Sagen henvist til fornøjet Overvejelse hos den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, holde Spørgsmaalet saa at sige levende, for at det dog muligt i en kommende Rigsdag kunde genoptages i en Form, der var efter Forslagsstillernes og Andragernes Ønske. Jeg forbeholder mig altsaa, inden der bliver Tale om Afstemning, at tage Forslaget tilbage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Udvalget har under Nr. 11 henvist til Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder et Andragende, Betænkningens Nr. 67, fra 39 Behere af Aftø om en forbedret Postforbindelse til og fra Den, og jeg skal paa Trafikministerens Vegne dertil bemærke, at det har været under Overvejelse i Administrationen netop nu, da der paa Aftø er kommen en Anlægsbro, at søge Postforbindelsen forbedret, idet man erkender, at den nuværende Postforbindelse pr. Baad fra Bandholm til Aftø ganske vist er meget mangelfuld. Naar de andragende imidlertid have ment, at det Dampskib, der løber mellem Bandholm og Fremø, skulde kunne anløbe Aftø ved den nye Anløbsbro, skal jeg sige, at Administrationen har den Opfattelse, at det ikke vil kunne gennemføres, men at der derimod ikke vil være noget i Vejen for at faa en Forbindelse etableret ved, at den Baad, der hidtil har gaaet mellem Bandholm og Aftø, gaar ud fra Aftø for at lægge til ved Dampskibet under dets Forbipassage. Jeg tror, at herved vil ogsaa i det væsentligste Beboernes Interesser blive tilfredsstillende. — Udvalgets Henstilling under Indstillingen Nr. 12 af Andragendet fra Bestyrelsen for Magdalenehjemmet til mig, har jeg for saa vidt ikke noget imod, som jeg meget gerne skal lade Forholdene ved denne Institution undersøge, navnlig med Hensyn til, hvad der ikke staar klart for mig, hvorvidt Magdalenehjemmet virker som en Undervisningsanstalt af en saadan Bestaf-